

havde oprindelig tænkt, at det var som Digter, han skulde gøre Vaabentjeneste i Tidens store Befrielseskamp. De første Gange, han præsenterede sit Navn for Offenheden, stod det under nogle satiriske Vers.

Han havde levet den fattige Bondestudents ensomme og glædeløse Liv i Hovedstaden. Hans Vanførhed havde yderligere isoleret ham. I denne Forladthed havde alle Indtryk af Mennesker og Samfundsforhold overvældet hans lidenskabelige Sind. Her i den store, sorgløst henlevende Vrimmel blev han sig helt bevidst som Folkets Søn, Almuebarnet med det kvalte Skrig af Aarhundreders uhævnede Undertrykkelse lydende i Sjælen.

En Nat ved et Lørdagssold i Studenterforeningen sprang han op paa sin Stol og holdt en politisk Tale, der virkede som et Pistol-skud i den glade Punsje-Gemytlighed og skabte Panik. En politisk interesseret Student var i de Dage et Særsyn. En Athenesøn, der i selve det akademiske Elysium optraadte som revolutionær Agitator i folkelig Stil, var noget ganske uøst og følte som en Vanhelligelse. Man brølte og skreg for at overdøve ham. Til sidst rev man ham ned fra Stolen uden at høre ham tilende. Det blev en Affære, der rygtedes over det hele Land.

Det havde indtil denne Dag kunnet se ud, som om Tyge skulde komme til at dele sin Fars Skæbne og slide sine store Evner op i en kummerlig Kamp for Brødet. Han havde giftet sig allerede som Student. I en Periode af Nedtrykthed og Selvopgivelse havde han en Dag ladet sig vie til sin tolv Aar ældre Pensionatsfrøken, der havde plejet ham under en Sygdom, og hvem han desuden skyldte Penge. Nu fløj paa en Gang hans Navn ud over Landet som et af de Kampsignaler, der indvarslede en ny Dag for Danmarks Ungdom.

Paa den Tid sad hans ældste Broder Kræsten i en af Koldings Sidegader med sin lille Urmagerforretning som en stræbsom Næringsdrivende og lykkelig Familjefader, i hvis Blod der dog var dryppet nogle galdebitre Draaber som en Arv fra Faderens Trængselsdage. Han havde længe baaret Nag til Tyge, fordi dennes Universitetsophold tog Glansen af hans gamle Lærlingepremie, der engang havde gjort ham til Familjens store Haab.

Da han nogle Gange havde set Broderens Navn i Avisen,